

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 34) findes i tidenden sp. 1264).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov for Færøerne om rettens pleje.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 39) findes i tidenden sp. 649, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 31).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Mohr Dam: Udvalget har holdt 2 møder. Justitsministeren har besvaret et par spørgsmål, som man fra udvalgets side har stillet ham, hvorefter man er blevet enig om at indstille lovforslaget til det høje tings vedtagelse i uændret skikkelse. Jeg skal på udvalgets vegne anbefale lovforslaget til det høje tings vedtagelse.

Da jeg ikke på et tidligere tidspunkt i det høje ting har haft lejlighed til at udtale mig i anledning af nærværende lovforslag, vil det vel være naturligt, at jeg benytter lejlig-

heden til at gøre et par bemærkninger af historisk og principiel karakter i tilknytning til det, som min stedfortræder hr. Johan Nielsen og ærede medlemmer af dette høje ting fremførte under første behandling af sagen.

Allerede i landnamstiden herskede der på sin måde ordnede forhold på Færøerne. Landnamsmændene kom jo til øerne med deres skikke, sæder og faste retsbegreber. Dette kommer tydeligt frem i den berømte gamle færingsesaga, særlig i omtalen af Trond i Gate, der beskrives som en af de klogeste og retskyndigste mænd i Norden på den tid. Vi har hørt om det berømte saudebrev, hvis original nu findes i Sverige. Øernes isolerede forhold har selvfølgelig på enkelte områder skabt en særlig færøsk mentalitet og indstilling med hensyn til moral, begreber om ret og skel menneskene imellem. Men i det store og hele har de samme retsbegreber fæstnet sig i folkets bevidsthed, som tilfældet har været i den øvrige del af Danmarks rige og Norden i det hele taget. Det er måske i denne forbindelse værd at fremhæve, at respekten for menneskelivet og kravet om dets ukrænkelighed har i særlig høj grad gjort sig gældende iblandt den færøske befolkning på de enkelte øer derude i Atlanterhavet. Man siger således, at der i de sidste 200 år ikke har fundet noget manddrab sted på Færøerne eller for færøsk hånd. Dette må siges at være meget interessant, når man husker, at der er tale om et folk, som i de helt gamle dage levede som vikinger, hvis højeste mål og største ære var at kunne fortælle om, hvor mange der var faldet på deres færd i de blodige vikingeslag.

I det store og hele har som antydnet de samme retsbegreber og den samme retsbevidsthed udviklet sig på Færøerne som i den øvrige del af riget og Norden i det hele taget. Det falder derfor naturligt, at retsvæsenet er et fællesanliggende med tilbørlig hensyntagen til de særlige færøske forhold.

Jeg kan fuldt ud slutte mig til hr. Johan Niensens ønske om, at en færøing, der ellers er i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer, har den samme ret som en dansker til at beklæde alle stillinger inden for øvrigheden i Danmark, derunder også dommerembedet på Færøerne.